

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

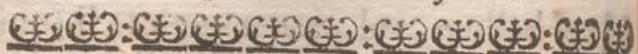
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 5. De fine hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

Augustus.

D I E S V.

De Fine Hominis.

*Deus minus difficultia à nobis exigit ;
quam Mundus.*

I.

Deus non major duntaxat, sed & melior Dominus est, quam mundus ; sed & insuper commodior, cum ei servire facilius sit. Et verò potestne difficilius quid inveniri eo, quod mundus à suis sectatoribus exigit ? ambitio nobilem hunc juvenem ad bellum sequendum compellit : quanto id ei non constat ? famem, & fritim, frigus, & astum perferre, omnibus aëris injurijs sele exponere, plerisque voluptatibus se abdicare debet, quantumcunque ad eas propensus sit, quantumvis tenera corporis constitutione sit. Debet insuper duriorem, quam austerrissimi quique religiosi, vitam agere, fortunas suas grandibus impensis, & sanitatem immodicis fatigationibus absumere, honorì præterea sibi ducere, dum gravissimis caput suum periculis exponere ipsi datur idque exponendo, animam p. c. catis oneratam in æternæ infelicitatis cil.

cri-

crimina coniçere. Potestne difficilius quid *Augustus*.
inveniri? Id si Deus a te requireret ad sibi
obsequendum, salutemque æternam ob-
tinendam, annon tibi impossibile videre-
tur?

II. At vita cujuspiam aulici, quæ cæ-
teris amoëniор tibi videtur, estne re ipsa mi-
nus incommoda? nam quid ab eo denique
mundus non exigit? jubet eum libertati
suæ valedicere, et si votum id præstandi
nunquam ediderit; erumpentes animæ
motus semper coercere, et si eos vincere
non possit, nec comprimere velit; nun-
quam eloqui id, quod cogitat, nec agere
quod placet, nec amare, quod amare debet;
vituperare cogitur, quod aestimat, laudare,
quod contemnit, omnibus se submittere,
omnibus eminere cum vellet; injurias to-
lerare, quin conqueratur; nec ijs ignoscere
velit, qui eum offenderunt, totius mundi
esse, quin unquam sui sit juris; curis con-
fici, & tamen sorte sua contentum se finge-
re; omnibus assentari, omnibus diffidere,
timere semper, sperare parum; multa ten-
tare, nihil obtinere: annon haec est aulici
vita? annon haec vita omnium est miserri-
ma?

III. An Deus tam difficilia a nobis exi-
git? miles Christi es, & ipse Dux tuus.

H 5

Eius

Augustus.

Ejus signis per sacrum fontem adscriptus es, cumque ad bellum sequi obligatus. Anne in hoc bello tanti tibi labores examinedi, & pericula subeunda? & nihilominus ei servire metuis, & retrocedis, quae ignavia? Ipse est Rex tuus, in regio comitatu versari, ipsi servire debes; postulatne ipsi officia tam molesta, tam assidua obsequium, subjectiones adeo laboriosas, obedientiam adeo cæcam, quam mundus a suis festatibus reposcit? totum, quod Deus a nobis requirit, eò reducitur, ut eum è toto corde amemus, & proximum nostrum, sicut nos ipsos. Qui diligit, legem implevit. Quid minus difficile? id, quod miles tolerat, id, quod aulicus pro mundo agit, in damnationem tibi cedit. O te miserum! qui nihil agere, vel pati pro Deo vis!

Si quid difficile tibi accidit, dic tibimet ipsi: Cur non faciam hoc pro Deo meo; ego, qui nihil inveni difficultatis, ubi satisfaciendum fuit in mundo, vel cupiditati meæ?

Lassati sumus in via iniquitatis; ambulavimus vias difficiles. *Sap. 5. v. 7.*

Per quod pericula ad majus periculum iunguntur? amicus Christi esse si volo, nunc sio. Aug.

DIES

